

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 57

Anden Sæssion.

26de Møde.

Torsdagen den 14de November.

(Fortsat).

Indenrigsministeren: Den ærede Majoritet i Udvalget har med saa megen Belvillie sluttet sig til Udkastet, som er forelagt og med saa megen Omhu gennemgaaet det og søgt at forbedre dets enkelte Bestemmelser, at jeg haaber, hvis Sagen iøvrigt nyder Fremme, at det upaatvileligt vil lykkes ved Hjælp deraf at tilveiebringe en Lov, som idetmindste for den første Tid vil kunne bringes til praktisk og gavnlig Anvendelse for vedkommende Landsdeel. Da de forandrede Bestemmelser, som ere bragte i Forslag af det ærede Udvalgs Majoritet, imidlertid næsten alle angaae Detaillen af Lovforslaget, skal jeg ikke for Dieblirket gaae ind derpaa, undtagen forsaavidt jeg iøvrigt maatte komme til at berøre nogle af de Hovedpunkter, som ogsaa af Majoriteten ere blevne omhandlede. Derimod skal jeg tillade mig med Hensyn til den Anskuelse, som er bleven fremsat af den meget ærede Minoritet, og som yderligere er bleven begrundet nu i hans Foredrag, at fremsætte de Bemærkninger, jeg i saa Henseende kunde have at gjøre. Den meget ærede Minoritet har udtalt, at det forekom ham uvist, om Bestemmelserne vilde være tilstrækkelige for at Loven kunde blive svarende til Færingernes Lær, og det er nu atter gjentaget af ham, at det vistnok maa anses for meget tvivlsomt, om den foreslaaede Valgmaade vil stemme med Færvernes Lær og Indbyggernes Dnsfer. Imidlertid er det dog indrømmet saaledes, som det fremgaaer af Betænkningen Pag. 79, at, hvis man skal gaae den Vej, som Udkastet gaar, og, hvis der var nogen Nødvendighed i fortiden at give en Valglov for Færverne, vil

den ærede Minoritet for den første Deel være enig i de Forandringer i den danske Valglov, der ere bragte i Forslag i Udkastet og navnlig saaledes, som de nu ere blevne yderligere ændrede af Udvalgets Majoritet. Forinden jeg imidlertid gaar over til at omhandle de enkelte Punkter, hvorved den meget ærede Landstingsmand har havt Betænknelighed, skal jeg tillade mig at bemærke, at det maa være en Misforstaaelse af mine Utringer ved Lovudkastets Forelæggelse, naar det er blevet antaget, at Regjeringen selv nærede nogen særdeles Betænknelighed med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Udkastet. Det var ikke saameget Betænkneligheden med Hensyn til Enkelthederne; med Hensyn til den tredje Regjeringen, at de sluttede sig noie til Valgloven, at de paa det Noiagtigste, det kunde lade sig gjøre, overholdt Grundlovens Bestemmelser, og at de uden al Ulempe vilde kunde bringes til Anvendelse for Færverne. Den Lov, som jeg navnlig ved at forelægge Udkastet tillod mig at fremsføre, at Regjeringen havde, var derimod væsentligt den, som blev fremhævet af den ærede Ordfører, nemlig om man overhovedet skulde blive paa den Bane, hvilken Regjeringen fandt at være sig betegnet, med hvad der hidtil var passeret i denne hele Sag, saaledes som det meget rigtigt er udviklet af den ærede Ordfører, der fra sin tidligere Stilling i den grundlovgivende Rigsforsamling jo ogsaa er meget noie bekendt netop med Alt, hvad der dengang passerede, og saaledes som Regjeringen ogsaa har opfattet Sagens Stilling; men man tvivlede, om man skulde blive ved paa denne Vej, eller der skulde være Grund til at afvige derfra, og gaar ind paa en Politik med Hensyn til Færvernes Stilling i Riget, som havde en heel anden Character, hvilken Character jeg skal tillade mig at komme tilbage paa,